

Tilkendegivelse

Som opmand i den faglige voldgiftssag FV2009.0212

DI Overenskomst 1 v/DI

for

Fiona Maskinfabrik A/S

(advokat Torben Vistisen)

mod

CO-industri

for Fagligt Fælles Forbund

for

A

(juridisk konsulent Azad Cakmak)

bekræfter jeg hermed forløbet af den mundtlige forhandling mv. den 5. januar 2010 som følger:

Uoverensstemmelsen angik, om der som følge af arbejdsmangel var tvingende grunde til at opsiges en tillidsrepræsentant.

Klager nedlagde påstand om, at indklagede skal anerkende, at opsigelsen af A

efter afholdt mæglingsmøde den 2. juli 2009 var begrundet i tvingende årsager i form af arbejdsmangel, jf. Industriens Overenskomst § 6, stk. 1 og 2, og følgelig kunne ske med 56 dages varsel.

Indklagede påstod frifindelse,

Indklagede nedlagde endvidere selvstændig påstand om,

at klager skal efterbetale løn mv. til A for perioden 26. august til 2. december 2009 med tillæg af procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid, og

at klager skal betale A en efter voldgiftsrettens skøn fastsat godtgørelse for usaglig opsigelse.

Klager påstod frifindelse for indklagedes selvstændige påstande.

Sagen blev behandlet med fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand. Der blev afgivet forklaring af adm. direktør Erik Jensen, produktionschef Lars Knudsen og A.

Efter bevisførelse, procedure og votering var parterne enige om at afslutte sagen i overensstemmelse med min tilkendegivelse, hvorefter klagers påstande ville blive taget til følge.

Min begrundelse for afgørelsen:

A er ikke faglært, men har arbejdet i stålbranchen siden medio 80'erne. Han blev ansat i virksomheden i 2005 og har de sidste 3 år været tillidsrepræsentant for de timelønnede medarbejdere.

Virksomheden producerer såmaskiner, for størstedelen til eksport. I tiden fra finanskrisens indtræden i efteråret 2008 og til juni 2009 skete der et drastisk fald i afsætningen, hvilket resulterede i, at der i første halvdel af 2009 successivt måtte foretages afskedigelse af langt størstedelen af de timelønnede medarbejdere. Det er herved oplyst, at der i januar 2009 var ansat over 30 timelønnede medarbejdere, hvoraf ca. ¼ var faglærte, mens der efter afskedigelsen af A den 2. juli 2009 foruden en arbejdsdreng kun var ansat 4 timelønnede medarbejdere.

Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at der efter disse omfattende og – som det er ubestridt – sagligt begrundede afskedigelser kun var de timelønnede medarbejdere tilbage i virksomheden, der tilsammen besad den viden og kompetencer inden for virksomhedens kerneområder, som virksomheden anså som nødvendige for, at den overhovedet ville kunne fortsatte sin produktion og drift. Bevisførelsen giver intet grundlag for at kritisere virksomhedens skøn i så henseende, og det må endvidere lægges til grund, at A vel var en dygtig medarbejder, men at han ikke i fornødent omfang besad denne viden og kompetence.

På denne baggrund findes klager at have godtgjort, at der forelå tvingende årsager til at afskedige A som sket, jf. overenskomstens § 6, stk. 1 og 2.

Endelig bemærkes, at det for afgørelsen af A's opsigelse er uden betydning, at virksomheden den 9. november 2009 tidsbegrænset til 29. januar 2010 i anledning af en særskilt ordre, der indgik i oktober 2009, genansatte en tidligere medarbejder frem for A.

Klagers påstand må herefter tages til følge, ligesom klager må frifindes for indklagedes påstande.

Hver part skal bære egne omkostninger og skal efter regning betalt halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 7. januar 2010

Poul Sørensen